Tygodnik Powiatowy na powiat lubliniecki

Nr. 12. **Lubliniec,** dnia 25. marca **Rok 1933**

„Tygodnik Powiatowy“ wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 4,20—zł. kwartalnie. —Ogłoszenia kosztują 30 gr za dwułamowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8.
Za redakcję odpowiada J. D u b o w s k i, nacz. sekr. Wydz. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

Ustawa
z dnia 16 lutego 1933 roku
o ochronie lasów niestanowiących własności Państwa.

Art. 1.

Przepisy niniejsze ustawy mają zastosowanie do wszystkich lasów lub gruntów leśnych w Województwie Śląskiem z wyjątkiem lasów lub gruntów leśnych, stanowiących własność Państwa.

O zagospodarowaniu lasów.

Art. 2.

(1) Zmiana uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania może nastąpić jedynie w lasach nie uznanych za ochronne na podstawie zezwolenia właściwej władzy.

(2) Właściwa władza może udzielać takiego zezwolenia jedynie w następujących przypadkach:

a) jeżeli przez dokonanie takiej zmiany nastąpi korzystniejsze wyzyskanie gruntów:

b) jeżeli wzamian gruntu, który ma być wyłączony z pod uprawy leśnej, zostanie zalesiony przynajmniej taki sam obszar innych użytków;

c) przy regulowaniu ustroju rolnego, a mianowicie: scalaniu gruntów, zamianie gruntów przy scaleniu, zamianie zastępującej scalenie, likwidacji służebności, zamianie gruntów przy likwidacji służebności, podziale wspólnot, parcelacji i osadnictwie;

d) jeżeli dokonanie takiej zmiany leży w szczególnym interesie publicznym.

(3) W stosunku do lasów i gruntów leśnych, podlegających obowiązkowi parcelacji na mocy przepisów o wykonaniu reformy rolnej, zezwolenie, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, zastępuje decyzja władzy, zezwalająca na parcelację tych gruntów.

Art. 3.

W zezwoleniu, udzielonem w przypadkach, przewidzianych w art. 2 lit. a) i b), powinien być oznaczony termin, w ciągu którego ma nastąpić zmiana uprawy leśnej na zamierzony rodzaj użytkowania. W razie niedokonania w oznaczonym terminie zmiany uprawy leśnej w całości lub częściowo, zezwolenie traci swą moc w stosunku do gruntów, na których dozwolona zmiana uprawy leśnej nie została dokonana. O ile zaś na gruntach tych został dokonany wyrąb drzewostanów, grunty te winny być ponownie zalesione stosownie do postanowień art. 5 i 6 niniejszej ustawy.

Art. 4.

Grunt leśny, wyłączony z pod uprawy leśnej bez zezwolenia właściwej władzy, powinien być ponownie zalesiony stosownie do postanowień art. 5 i 6 niniejszej ustawy; gdyby jednak ponowne zalesienie tego gruntu uznane było przez właściwą władzę za niepożądane, władza ta może zgodzić się na zalesienie odpowiedniej powierzchni innego gruntu, wskazanego przez właściciela.

Art. 5.

(1) Wszystkie grunty leśne, pozbawione drzewostanów, powinny być ponownie zalesione.

(2) Obowiązek zalesienia przywiązany jest do gruntów leśnych bez względu na zmianę osoby właściciela.

Art. 6.

(1) Obowiązek zalesienia gruntów leśnych, pozbawionych drzewostanów, zostaje dopełniony:

a) przez zalesienie sztuczne przed upływem 3 lat, licząc od 1 czerwca roku następującego po dokonaniu wyrębu lub po zajściu innej okoliczności, która spowodowała usunięcie drzewostanu;

b) przez zalesienie naturalne.

(2) Jeżeli zalesienie naturalne uznane będzie przez właściwą władzę za niemożliwe, nieodpowiednie lub niedostateczne, powinno być dokonane zalesienie sztuczne przed upływem 3 lat, licząc od dnia 1 czerwca roku następującego po uprawomocnieniu się orzeczenia władzy o uznaniu naturalnego zalesienia za nie-

możliwe, nieodpowiednie lub niedostatecznie.

(3) W przypadkach, uzasadnionych stanem i warunkami gospodarczemi lasu, właściwa władza przedłuży z urzędu lub na prośbę osób zainteresowanych termin sztucznego zalesienia.

(4) W razie niedokonania zalesienia sztucznego w oznaczonym terminie, a także w razie dokonania zalesienia sztucznego w sposób, uznany przez właściwą władzę za nieodpowiedni lub niedostateczny, władza może zarządzić dokonanie zalesienia na koszt właściciela.

Art. 7.

Jeżeli zalesienie gruntu leśnego zostanie przez właściwą władzę uznane za niemożliwe bez zmiany warunków przyrodniczych tego gruntu, właściwa władza może na wniosek właściciela zwolnić ten grunt na określony przeciąg czasu od obowiązku zalesienia.

Art. 8.

(1) W razie sztucznego zalesienia gruntów, nie będących gruntami leśnemi, a uznanych przez właściwą władzę za więcej nadające się w danych warunkach do uprawy leśnej, zalesione grunty wolne są od państwowych podatków gruntowych i opartych na nich danin samorządowych w ciągu 30 lat, licząc od roku następującego po dokonaniu zalesienia.

(2) Takiemu samemu zwolnieniu od komunalnych gruntowych podatków i dodatków podlegają obszary leśne, których drzewostany przed osiągnięciem 40 lat wieku zniszczone zostały przez klęskę żywiołową bez uzyskania odszkodowania, do tego stopnia, że nowe sztuczne zalesienie okaże się konieczne.

(3) Przepis powyższy nie dotyczy gruntów zalesionych stosownie do postanowień art. 2 lit. b) oraz art. 4 niniejszej ustawy.

Art. 9.

(1) Wszystkie lasy powinny być zagospodarowane według planu urządzenia gospodarstwa leśnego.

(2) Postanowienie to nie dotyczy lasów nieuznanych za ochronne i nieobciążonych służebnościami o obszarze mniejszych niż 30 ha. Lasy te mogą być użytkowane bez planu urządzenia gospodarstwa leśnego, zamierzony jednak wyrąb zrębem czystym na obszarze, przekraczającym 1 ha rocznie, powinien być przez właściciela zgłoszony właściwej władzy; jeżeli władza ta przed upływem dwóch mięsięcy od dnia zgłoszenia nie zabroni zamierzonego wyrębu ze względów gospodarczych lub z uwagi na szczególny interes publiczny, właściciel jest uprawniony do dokonania zgłoszonego wyrębu.

(3) Do obszaru lasów, określonego w ust. 2, nie wlicza się gruntów leśnych, zwolnionych czasowo od obowiązku zalesienia stosownie do postanowień art. 7.

Art. 10.

(1) Plan urządzenia gospodarstwa leśnego powinien być oparty na pomiarze, podziale i opisie lasu pod względem przyrodniczym i gospodarczym, powinien zawierać przedstawienie zasad zagospodarowania lasu co do rodzaju drzewa, sposobu gospodarstwa, wieku rębności i sposobu zalesienia; przedstawiać zamierzone czynności gospodarcze co do miejsca i czasu oraz uzasadniać te czynności z punktu widzenia przyjętych w planie zasad racjonalnego zagospodarowania lasu.

(2) Grunty leśne, zwolnione przez właściwą władzę na określony przeciąg czasu od obowiązku zalesienia (art. 7), o ile nie są uznane za lasy ochronne lub nie są obciążone służebnościami, mogą w tym czasie nie być objęte planem urządzenia gospodarstwa leśnego i w tym przypadku do planu powinien być dołączony wykaz tych gruntów ze zwięzłym opisem.

Art. 11.

(1) Plan urządzenia gospodarstwa leśnego może być zastąpiony programem gospodarczym w lasach o powierzchni od 30 ha do 150 ha bez względu na zwartość danego kompleksu, jeżeli dany las stanowi własność jednego właściciela albo niepodzielną współwłasność.

(2) Program gospodarczy powinien zawierać szkic sytuacyjny, oparty na przybliżonym pomiarze i podziale lasu, zwięzły opis lasu pod względem przyrodniczym i gospodarczym oraz wskazanie czasu, miejsca i rozmiaru użytkowania, jak również terminu i sposobu zalesienia wraz z ogólnem uzasadnieniem zamierzonych czynności gospodarczych.

Art. 12-

(1) Plan urządzenia gospodarstwa leśnego lub program gospodarczy (art. 9, 10 i 11) powinien być przez właściciela lasu przedstawiony do zatwierdzenia właściwej władzy w dwóch, o ile zaś dotyczy lasów obciążonych służebnościami, w trzech egzemplarzach.

(2) Władza uprawniona jest do dokonania lub zażądania wprowadzenia w przedstawionym jej planie lub programie zmian i uzupełnień, uzasadnionych względami gospodarczemi lub technicznemi, uwzględniając przy tem możliwie dajdalej przedstawiony przez właściciela sposób gospodarki i wybór gatunków drzewa.

(3) Po zatwierdzeniu planu lub programu właściwa władza zwraca właścicielowi jeden egzemplarz z zaświadczeniem zatwierdzenia.

Art. 13.

(1) Jeżeli właściwa władza przed upływem 2 miesięcy od dnia przedstawienia planu urządzenia gospodarstwa leśnego lub programu gospodarczego nie powiadomi właściciela lasu o zatwierdzeniu tego planu lub programu (art. 12) lub o ich odrzuceniu, jako nieodpowiadających w swej treści wymaganiom niniejszej ustawy (art. 10 i 11), ani też nie zażąda wprowadzenia zmian lub uzupełnień (art. 12), właściciel jest uprawniony do dokonania wszystkich czynności gospodarczych przewidzianych w przedstawionym planie lub programie na najbliższy rok z wyjątkiem wyrębów, przekraczających przeciętną rocznego użytkowania, wynikającą z przedstawionogo planu lub programu.

(2) Jeżeli w ciągu jednego roku od dnia przedstawienia planu lub programu do zatwierdzenia właściwa władza nie powiadomi właściciela lasu o decyzji co do zatwierdzenia lub odrzucenia lub wprowadzenia zmian i uzupełnień, plan lub program uważa się za zatwierdzony.

Art. 14,

(1)Użytkowanie lasu w sposób odmienny niż to zostało przewidziane w zatwierdzonym planie urządzenia gospodarstwa leśnego lub programie gospodarczym, może nastąpić jedynie po zatwierdzeniu przez właściwą władzę odpowiednich zmian lub uzupełnień planu lub programu, w szczególności właściciel lasu, posiadający zatwierdzony plan lub program gospodarczy, ma prawo do jednorazowego wyrębu 5-letniego etatu z zastrzeżeniem wyrównania cięć nadetatowych w ciągu najbliższych lat 10. W sprawach tych mają odpowiednie zastosowanie postanowienia art. 12 i 13 niniejszej ustawy.

(2) Dokonanie przewidzianego w zatwierdzonym planie urządzenia gospodarstwa leśnego lub w programie gospodarczym wyrębu drzewostanów zrębami czyste-

mi w innej kolejności cięć, niż to zostało przewidziane w planie lub programie, może nastąpić bez wyjednania zatwierdzenia przez właściwą władzę odpowiedniej zmiany planu lub programu z warunkiem jednak, że wyrąb taki zostanie dokonany w zamian wyrębu, przewidzianego na dany rok w zatwierdzonym planie lub programie.

Art. 15.

(1) Postanowienia art. 12, 13 i ust. 1 art. 14 nie mają zastosowania do lasów, w których gospodarstwo leśne prowadzone jest według planów urządzenia gospodarstwa leśnego lub programów gospodarczych, sporządzonych zgodnie z przepisami niniejszej ustawy przez upoważnioną do tego przez Wojewodę Śląskiego Śląską Izbę Rolniczą i pozostaje pod kotrolą tejże.

(2) Przepis powyższy nie dotyczy lasów ochronnych oraz lasów obciążonych służebnościami.

(3) Uprawnienia do zmiany kolejności cięć, przewidziane w ust: 2 art, 14, służą również właścicielom lasów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu.

Art. 16.

W przypadkach, gdy szczególnie ważna potrzeba gospodarcza właściciela lub interes publiczny wymagają dokonania wyrębu w lasach, które winny być zagospodarowane według planu urządzenia gospodarstwa leśnego lub programu gospodarczego, lecz planu takiego lub programu nie posiadają, właściwa władza może zezwolić na wyrąb w rozmiarach, odpowiadających tej potrzebie lub interesowi, nie przekraczających jednak dopuszczalnej dla danego lasu wysokości rocznego użytkowania.

Art. 17.

(1) W przypadkach zniszczenia lub uszkodzenia lasu przez klęskę żywiołową lub przez inne okoliczności w takim stopniu, że wskutek tego nastąpiła istotna zmiana warunków gospodarczych, na których podstawie został zatwierdzony plan urządzenia gospodarstwa leśnego lub grogram gospodarczy, właściwa władza może wstrzymać dalsze użytkowanie lasu do czasu zatwierdzenia odpowiednich zmian planu lub programu.

(2) W przypadku wyrębu drzewostanów niezgodnego z planem urządzenia gospodarstwa leśnego lub programem gospodarczym, właściwa władza może wstrzymać dalsze użytkowanie lasu do czasu zatwierdzenia odpowiednich zmian planu lub programu.

Art. 18.

Przepisy art. 9—13 nie dotyczą korzystania z użytków przygodnych mianowicie wywrotów, złomów i posuszu, jak również niezbędnego w związku ze sporządzeniem planu urządzenia gospodarstwa leśnego lub programu gospodarczego wycinania drzew oraz przeprowadzenia w drzewostanach. nie przekraczających 20 lat wyrębów, uzasadnionych wymaganiami hodowli lasu (czyszczeń), a także użytkowania lasu w granicach niezbędnych dla zaspokojenia potrzeb gospodarstwa domowego właściciela i jego pracowników (drewno opałowe) oraz naprawy narzędzi i sprzętów gospodarczych (drewno porządkowe).

Art. 19.

Wypalanie kosodrzewiny, jak również pozbawianie jej gałęzi, pędów, pączków i igieł jest wzbronione.

Art. 20.

W drzewostanach, które nie osiągnęły 3 metrów wysokości, pasanie inwentarza jest zabronione, o ile wiek tych drzewostanów nie przekroczył 15 lat.

Art. 21.

(1) W razie gromadnego pojawienia się szkodliwych owadów leśnych właściciele lasów, jak również właściciele masy drzewnej, składów drzewnych i tartaków, znajdujących się w lesie lub w odległości 3 km. od granicy lasu, obowiązani są zawiadomić o tem bezzwłocznie właściwą władzę.

(2) Właściwa władza może zarządzić stosowanie przez właścicieli lasów, jak również przez wymienionych w poprzednim ustępie właścicieli masy drzewnej, składów drzewnych i tartaków, wskazanych przez nią środków ochronnych, mających na celu zapobieżenie szerzeniu się szkodliwych owadów leśnych i ich tępienie.

(3) W razie pojawienia się w lasach pasorzytów roślinnych właściwa władza może również zarządzić stosowanie przez właścicieli lasów wskazanych przez nią środków ochronnych, mających na celu zapobieżenie szerzeniu się pasorzytów roślinnych i ich tępienie.

O podziale lasów.

Art. 22.

(1) Dzielenie lasów lub gruntów leśnych drogą zbycia (sprzedaży, darowizny, zamiany), wyjścia z niepodzielności, oddania w użytkowanie,, wypuszczenie w dzierżawę lub w inny sposób na części, obejmujące mniej niż 30 ha, może nastąpić jedynie na podstawie zezwolenia właściwej władzy.

(2) Właściwa władza może udzielić takiego zezwolenia jedynie w przypadkach, w których zamierzony podział lasu lub gruntu leśnego jest uzasadniony względami gospodarczemi lub szczególnym interesem publicznym.

(3) Wszelkie akty prawne, dotyczące dzielenia lasów lub gruntów leśnych na części o obszarze mniejszym niż wskazany w ust. 1, zdziałane wbrew postanowieniu tegoż ustępu, są z mocy samego prawa nieważne.

(4) Postanowienia powyższe nie mają zastosowania do lasów i gruntów leśnych, określonych w ust. 2 art. 9. a także przy działach rodzinnych i spadkowych oraz przy przymusowej sprzedaży sądowej.

(5) Przepisy niniejszego artykułu nie naruszają obowiązujących postanowień o wykonaniu reformy rolnej, o scalaniu gruntów, o znoszeniu służebności i o podziale wspólnot, jak również obowiązujących przepisów o obrocie nieruchomościami ziemskiemi.

O lasach ochronnych.

Art. 23.

Lasy i zarośla, które:

a) zabezpieczają grunty przed zmywaniem i wyjałowieniem, powstrzymują usuwawie się ziemi lub kamieni, przeszkadzają tworzeniu się dzikich potoków, obrywaniu się skał i spadkowi lawin;

b) chronią brzegi wód przed obrywaniem się, a źródła przed zasypaniem;

c) przeszkadzają powstawaniu alb rozszerzaniu się piasków lotnych lub parowów;

d) mają specjalne znaczenie dla obrony Państwa;

e) mają znaczenie przyrodniczo-naukowe,

mogą być uznane przez właściwą władzę za lasy ochronne.

Art. 24.

Uznanie lasu za ochronny lub odjęcie mu tego charakteru następuje w drodze orzeczenia właściwej władzy, wydanego:

a) w stosunku do lasów i zarośli, określonych pod

lit. a), b) i c) art. 23, z inicjatywy tej władzy albo na wniosek władz wodnych władz samorządu terytorjalnego i gospodarczego odnośnie do lasów położonych na obszarze ich działania, wreszcie na wniosek każdego, komu właściwości gruntów wymienionych pod lit. a), b), c) art. 23 zagrażają niebezpieczeństwem lub szkodą;

b) w stosunku do lasów i zarośli, określonych pod lit. d) art. 23, na wniosek właściwej władzy wojskowej.

Art. 25.

(1) W lasach, uznanych za ochronne, uprawa leśna nie może być zmieniona na inny rodzaj użytkowania.

(2) W lasach, uznanych za ochronne z powodów wymienionych pod lit. a), b), c) i e) art. 23, właściwa władza może zabronić dokonania wyrębu zrębami czystemi, karczowania pni i korzeni, a także pasania inwentarza i zbierania ściółki lub innego użytkowania ubocznego.

(3) W lasach, uznanych za ochronne z powodu wymienionego pod lit. d) art. 23, właściwa władza może zabronić dokonania wyrębu zrębami czystemi; nadto w lasach tych linje przestrzennego podziału lasu mogą być przeprowadzone jedynie w kierunku, na który właściwa władza wyrazi swą zgodę.

(4) Termin sztucznego zalesiania, przewidziany w art. 6 niniejszej ustawy, w stosunku do lasów ochronnych właściwa władza może skrócić do jednego roku.

Art. 26.

Przepisy art. 23—25 nie naruszają obowiązujących postanowień prawa wodnego.

Art. 27.

Lasy, uznane za ochronne z powodów wymienionych pod lit. a), b), c) i e) art. 23 niniejszej ustawy. wolne są od państwowych podatków gruntowych i opartych na nich danin samorządowych.

O właściwości władz.

Art. 28.

(1) Władzami właściwemi w rozumieniu niniejszej ustawy są starostowie i Wojewoda Śląski.

(2) Wymienione władze wykonują ochronę lasów przy pomocy technicznego personelu leśnego.

(3) Wojewoda Śląski może powołać do współdziałania z wymienionemi władzami Śląską Izbę Rolniczą oraz za zgodą władz państwowych personel administracji lasów państwowych.

Art. 29.

(1) Starosta sprawuje bezpośredni nadzór nad lasami, czuwa nad przestrzeganiem przepisów o zagospodarowaniu lasów oraz przedsiębierze środki zabezpieczające ich wykonanie.

(2) Nadto do zakresu działania starosty należą:

a) sprawy zmiany rodzaju użytkowania gruntów leśnych w lasach o obszarze mniejszym niż 30 ha (art. 2 i 3);

b) sprawy zalesiania gruntów leśnych (art. 4—7);

c) uznawanie sztuczne zalesionych gruntów za odpowiadające warunkom, przewidzianym dla zwolnienia tych gruntów od podatków (art. 8);

d) przyjmowanie zgłoszeń o wyrębie drzewostanów w lasach, określonych w ust. 2 art. 9 oraz wydawanie zakazów dokonywania zgłoszonych wyrębów;

e) zatwierdzanie programów gospodarczych w lasach nie obciążonych służebnościami o obszarze do 150 ha;

f) udzielanie na zasadzie art. 16 zezwoleń na wyrąb w lasach, określonych pod lit. e) niniejszego artykułu;

g) wydawanie zarządzeń o wstrzymaniu użytkowania lasów w przypadkach, wymienionych w art. 17;

h) wydawanie zarządzeń o stosowaniu środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom leśnym oraz pasorzytom roślinnym (art. 21);

i) na obszarze działania ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. u. p. austr. nr. 250) wydawanie orzeczeń, zarządzeń lub zezwoleń, opartych na przepisach ust. 3 § 9. §§ 10—18, 24, 25 ust. 1 § 26, ust. 2 § 52 i § 68 oraz wykonywanie czynności, wynikających z postanowień ust. 3 § 52 i §§ 74 — 76 tej ustawy.

Art. 30.

Do zakresu działania Wojewody Śląskiego należą:

a) sprawy zmiany rodzaju użytkowania gruntów leśnych w lasach o obszarze większym niż 30 ha (art. 2 i 3);

b) zatwierdzanie planów urządzenia gospodarstwa leśnego lub programów gospodarczych (art. 12) w lasach obciążonych służebnościami, których obszar przekracza 30 ha oraz w tych lasach nieobciążonych służebnościami, których obszar przekracza 150 ha;

c) udzielanie na zasadzie art. 16 zezwoleń na wyrąb w lasach, określonych pod lit. b) niniejszego artykułu;

d) udzielanie zezwoleń na dzielenie lasów i gruntów leśnych (art. 22);

e) uznawanie lasów za ochronne, odejmowanie im tego charakteru oraz wydawanie zarządzeń co do stosowania szczególnych przepisów o zagospodarowaniu lasów ochronnych (art. 23—25);

f) na obrzarze działania ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. u. p. austr. nr. 250) wydawanie orzeczeń, zarządzeń lub zezwoleń opartych na przepisach ust. 1 § 9 i ust. 2 § 26 tej ustawy.

O postępowaniu.

Art. 31.

(1) W celu wykonywania czynności, wynikających z przepisów niniejszej ustawy, organa władz administracyjnych mają prawo wstępu do lasu oraz żądania przedstawienia sobie potrzebnych dokumentów.

(2) Przed dokonaniem tych czynności winien być właściciel lasu (zarząd lasu) o zamiarze ich dokonania powiadomiony.

(3) Z każdej czynności winien być sporządzony protokół, którego odpis otrzyma właściciel lub jego zastępca.

Art. 32.

Doręczenia i wezwania osób interesowanych w sprawach lasów obciążonych służebnościami mogą być uskuteczniane przez zawiadomienie na piśmie zarządu gminy, właściwej dla miejsca ich zamieszkania, który treść otrzymanego doręczenia lub wezwania poda do wiadomości tych osób w sposób przyjęty w danej miejscowości.

Art. 33.

Decyzje o uznaniu lasu za ochronny z powodu, wymienionego pod lit. d) art. 23 niniejszej ustawy, są ostateczne.

Przepisy karne.

Art. 34.

(1) Winni bezprawnej zmiany uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania będą karani grzywną w wysokości do 5 zł za każdy ar gruntu leśnego, na którym uprawę leśne zmieniono na inny rodzaj użytkowania.

(2) Jeżeli zmiany takiej dokonano w lasach uzna-

nych za ochronne, winni będą karani grzywną w wysokości do 10 zł za każdy ar gruntu leśnego, na którym uprawę leśną zmieniono na inny rodzaj użytkowania, lub aresztem do 6 tygodni.

Art. 35.

Winni bezprawnego dzielenia lasów lub gruntów leśnych będą karani grzywną w wysokości do 3 zł za każdy ar podzielonego lasu lub gruntu leśnego albo aresztem do 4 tygodni.

Art. 36.

Winni wypalania kosodrzewiny albo pozbawiania jej gałęzi, pędów, pączków, igieł będą karani grzywną w wysokości do 10 zł za każdy ar gruntu, na którym nastąpiło wypalenie kosodrzewiny albo pozbawienie jej gałęzi, pędów, pączków, igieł, lub aresztem do 4 tygodni.

Art. 37.

Winni naruszenia przepisów, obowiązujących o sztucznem zalesianiu gruntów leśnych, będą karani grzywną w wysokości do 5 zł za każdy ar gruntu, podlegającego zalesieniu i za każdy rok przekroczenia terminu zalesienia.

Art. 38.

Powierzchnia mniejsza od 1 ara, jak również każda część ara ponad całkowitą liczbę arów, w przypadkach, przewidzianych w art, 34, 35, 36 i 37 niniejszej ustawy, uważana będzie za cały ar.

Art. 39.

Winni bezprawnego cięcia, karczowania lub niszczenia drzew, pni i korzeni będą karani grzywną w wysokości do dwukrotnej wartości ściętych, wykarczowanych lub zniszczonych drzew, pni i korzeni.

Art. 40.

Winni bezprawnego cięcia lub niszczenia drzew w lasach ochronnych, a także bezprawnego karczowania drzew, pni i korzeni w lasach, uznanych za ochronne z powodów, wymienionych pod lit. a), b). c) i e) art. 23 niniejszej ustawy, będą karani grzywną w wysokości do czterokrotnej wartości ściętych, wykarczowanych lnb zniszczonych drzew, pni i korzeni lub aresztem do 6 tygodni.

Art. 41.

Winni przeprowadzenia w lasach, uznanych za ochronne z powodu, wymienionego pod lit. d) art. 23, linji przestrzennego podziału lasu bez uzyskania zgody właściwej władzy na kierunek tych linji, lub przeprowadzenia ich w kierunku przez właściwą władzę niedozwolonym, będą karani grzywną do 1.000 złotych lub aresztem do 6 tygodni.

Art. 42.

Winni pasienia inwentarza lub zbierania ściółki w przypadkach, w których pasienie inwentarza lub zbieranie ściółki jest przez przepisy obowiązujące zabronione, będą karani za pasienie inwentarza grzywną w wysokości do 3 zł za każdą sztukę za zbieranie ściółki grzywną do 20 zł.

Art. 43.

Winni pasienia inwentarza, zbierania ściółki lub inego użytkowania ubocznego wbrew zakazowi właściwej władzy w lasach uznanych za ochronne z powodów wymienionych pod lit. a), b), c) i e) art. 23, będą karani za pasienie inwentarza grzywną w wysokości do 6 zł za każdą sztukę, za zbieranie ściółki lub inne uboczne użytkowanie grzywną do 100 zł.

Art. 44.

Winni niezawiadomienia właściwej władzy o gromadnem pojawieniu się szkodliwych owadów leśnych będą karani grzywną do 200 zł.

Art. 45.

Winni niewykonania orzeczeń lub zarządzeń właściwej władzy co do stosowania środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom leśnym lub pasorzytom roślinnym będą karani grzywną do 500 zł.

Art. 46.

W przypadkach, określonych w art. 39 i 40. niezależnie od kary grzywny lub aresztu, orzec należy konfiskatę bezprawnie ściętych lub wykarczowanych drzew, pni i korzeni. Przedmioty te ulegają zajęciu i konfiskacie nawet wtedy, jeżeli przeszły one na własność osoby trzeciej lecz w chwili nabycia przez nie znajdowały się w lesie.

W celu zabezpieczenia konfiskaty należy dokonać zajęcia wymienionych przedmiotów które w najkrótszym czasie winny być sprzedane przez władzę w drodze publicznego przetargu.

W wypadkach, gdy właściciel lub za niego osoba trzecia złoży sumę, odpowiadającą wartości szacunkowej zajętych przedmiotów, zajęciu ulega złożona suma, przedmioty zaś zajęte winny być zwrócone właścicielowi,

Art. 47.

(1) Orzecznictwo w sprawach o czyny karalne. przewidziane w niniejszem rozporządzeniu, należy do powiatowej władzy administracji ogólnej.

(2) W orzeczeniu skazującem władza administracyjna na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, oznaczy karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, nie wyższa jednak niż:

4 tygodnie za czyny karalne, przewidziane w ust. 1 art. 34, w art. 37, 39 i 45;

3 tygodnie za czyny karalne, przewidziane w art. 43 i 44;

4 dni za czyny karalne, przewidziąne w art. 42.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 48.

(1) Grunty. pozbawione drzewostanów, na których po wykarczowaniu pni została dokonana przed dniem 1 stycznia 1933 roku zmiana uprawy leśnej na inny trwały rodzaj użytkowania, nie będą uważane za grunty leśne w rozumieniu niniejszej ustawy.

(2) Przepis ten nie ma zastosowania do lasów ochronnych.

Art. 49.

Ustanowiony w art. 6 obowiazek zalesienia, o ile chodzi o grunty pozbawione drzewostanów przed wejściem w życie niniejszej ustawy, może być dopełniony przez zalesienie sztuczne tych gruntów przed upływem 6 lat, licząc od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 50.

Lasy, których obszar przekracza wielkość 150 ha, mogą być do dnia 1 lipca 1938 r. zagospodarowane na podstawie programów gospodarczych (art. 11), zatwierdzonych przez właściwą władzę.

Art. 51.

Wszystkie lasy:

ą) zamknięte na podstawie § 19 ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. u. p. austr. nr. 250).

b) w których na podstawie § 7 ustawy z dnia 6 lipca 1875 r. o lasach ochronnych i spółkach leśnych (Zb. u. prus str. 415) zarządzone zostały szczególne środki ochrony, przewidziane w § 2 tej ustawy, uważane będą za lasy ochronne w rozumieniu niniejszej ustawy (art. 23—27).

Art. 52.

Wszystkie sprawy, dotyczące przedmiotów uregulowanych niniejszą ustawą, które w dniu jej wejścia w życie znajdują się w toku załatwiania w urzędach, właściwych dla tych spraw w myśl dotychczas obowiązujących przepisów, załatwione być powinny w dalszem postępowaniu przy zastosowaniu przepisów niniejszej ustawy.

Art. 53.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą;

1) w cieszyńskiej części Województwa Śląskiego następujące przepisy ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1582 r. (Dz. u. p. austr. nr 250): §§ 2—8, ust. 2 § 9, ust. 1 i 2 § 10, §§ 19, 20, 21, 22, 23, 50, 51, 71 i 77;

2) w górnośląskiej części Województwa Śląskiego:

a) ustawa z dnia 14 sierpnia 1876 r., dotycząca zarządu lasów, należących do gmin i zakładów publicznych (Zb. u. pr. str. 373) oraz ustawa śląska z dnia 30 września 1925 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy niemieckiej z dnia 14 sierpnia 1876 r., dotyczącej zarządu lasów, należących do gmin i zakładów publicznych na lasy prywatne, położone na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. Śl. Nr. 16, poz. 38),

b) §§ 1—8, 10—12, 16, 17, drugie zdanie § 19 i §§ 20—22 ustawy z dnia 6 lipca 1875 r. o lasach ochronnych i spółkach leśnych (Zb. u. pr. str. 416)-

Art. 54.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Wojewodzie Śląskiemu i Śląskiej Radzie Wojewódzkiej.

Art. 55.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie 30 dnia po dniu jej ogłoszenia w Dz. Ustaw Śląskich Nr. 5.

Marszałek:
(—) Wolny.

Ogłoszenie.

Fundusz Pomocy Bezrobotnym, zgodnie z wyjaśnieniem Ministerstwa Skarbu z dnia 12. stycznia r. b. L. D. V. 56579/2/32 komunikuje, iż przy ustaleniu dochodu podatkowego dla osób prawnych, prowadzących prawidłowe księgi handlowe (art. 21 ust. o państwowym podatku dochodowym Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 58 poz. 411) są potrącalne wszelkiego rodzaju wydatki i świadczenia przeniesione przez te osoby na walkę z bezrobociem, względnie na cele pomocy bezrobotnym.

Jednocześnie Fundusz Pomocy Bezrobotnym komunikuje, że o ile chodzi o innego rodzaju osoby (osoby fizyczne i inne osoby prawne, poza wymienionemi w ustępie pierwszym niniejszego pisma) to podatek dochodowy, przypadający do zapłaty od świadczeń na rzecz zwalczania bezrobocia, może być na prośbę umorzony przez Wydzia Skarbowy w trybie art. 126 ustawy wyżej cytowanej, o ile osoby te prowadzą prawidłowe księgi handlowe względnie gospodarcze, a wydatki na bezrobocie zostały uwidocznione w księgach i miały wpływ na wymiar podatku dochodowego za dany rok gospodarczy.

Powyższe podaję do wiadomości zainteresowanym.

Lubliniec, dnia 17. marca 1933 r.
STAROSTA
Biolik.

Zatwierdzenie

zarządu gminnego w Olszynie!

Na mocy §§ 75 i 84 ordynacji dla gmin wiejskich z 3 .VII. 1891 zatwierdziłem
jako naczelnika gminy Pana Irka Pawła
jako ławników: 1) Pana Błaszczyka Józefa
2) Pana Franię Augustyna
jako zastępcę ławników Pana Wołowczyka Józefa.

Lubliniec, dnia 22 marca 1933 r.
STAROSTA
Biolik.

Ogłoszenie.

Niniejszem podaję do wiadomości, że Powiatowa Kasa Komunalna w Lublińcu z powodu przeprowadzenia zamknięć rachunkowych będzie w piątek, dnia 31. marca br. dla publiczności zamknięta.

Lubliniec, dnia 22. marca 1933 r.
Przewodniczący Wydziału Powiatowego
STAROSTA
Biolik.

KOMUNIKATY

Towarzystwo Zaliczkowe
Vorschusverein zu Lubliniec
zap. spółdzielnia z ogr. odp.

Bilans

netto po dzień 31 grudnia 1932 r.

	Aktywa		Pasywa	
	zł.	gr.	zł.	gr.
Conto Korrent	32.016	57		
Pożyczki	114.383	41		
Konto wekslowe	1.980	00		
Gotówka	646	73		
Konto efektowe	3.496	15		
Inwentarz	920	00		
Inkasa	352	20		
Konto prodiverzościowe	2.631	40		
Agrarbank rachunek bieżący	3.090	00		
Agrarbank konto deponowe	15.814	00		
Conto Korrent			19.297	32
Konto oszczędnościowe			127.196	90
Udziały			23.317	90
Fundusz Rezerwowy			5.218	34
Konto zyskowe i strat			300	00
	175.330	46	175.330	46

Lubliniec. dnia 19. marca 1933 r.
Towarzystwo Zaliczkowe
Vorschusverein zu Lubliniec
zap. spółdzielnia z ogr. odp.
(—) Freier, (—) Józef Janischowski, (—) O. Ochman.